14/05/2023

Ο Μητροπολίτης Κίτρους για την Κυριακή της Σαμαρείτιδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Γεώργιος, στο κήρυγμά του για την Κυριακή της Σαμαρείτιδος, μεταξύ άλλων είπε: "Η προετοιμασία για τη συμμετοχή μας στη θεία λατρεία είναι τρόπος ζωής και αφορά όλες τις πτυχές της καθημερινότητάς μας.

Η θεία λατρεία είναι πηγή ευλογίας. Είναι φως μέσα στην πνευματική κρίση. Ας συμμετέχουμε, αγαπητοί μου, ευλαβικάστη λατρεία του Παντοδυνάμου Θεού μας και θα ωφελήσουμε τον εαυτό μας και τους συνανθρώπους μας!".

Παρακάτω ολόκληρο το κήρυγμα του Μητροπολίτη Κίτρους:

Στη σημερινή περικοπή βλέπουμε τον Χριστό κουρασμένο, διψασμένο και πεινασμένο. Τι παράξενο! Ο τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος βρίσκεται σε τέτοια κατάσταση; Βεβαίως, ναι. Ο Χριστός, από αγάπη για τον άνθρωπο έγινε κι εκείνος άνθρωπος, που είχε όλα τα γνωρίσματα της ανθρώπινης φύσης, εκτός από την αμαρτία. Εργάζεται ασταμάτητα για τη σωτηρία μας. Μια συνεχής αναζήτηση του αμαρτωλού ανθρώπου η επίγεια ζωή Του. Οδοιπορίες, διδασκαλία, θαύματα, πόλεμος από την πλευρά των Γραμματέων και των Φαρισαίων. Ο Κύριος τα υπομένει όλα ταπεινά.

Μετά από μια κουραστική οδοιπορία ο Χριστός κάθεται κοντά σ' ένα πηγάδι για λίγη ανάπαυση. Εκεί πλησιάζει μια γυναίκα και ο Κύριος της ζητά νερό. Εκείνη δείχνει την έκπληξή της, διότι ένας Ιουδαίος τής μιλά. Οι **Ιουδαίοι και οι Σαμαρείτες** τότε είχαν μεγάλη έχθρα, που οφειλόταν σε εθνικές και **θρησκευτικές διαφορές**. Ενώ συνεχίζεται ο διάλογος, **ο Χριστός χαρακτηρίζει τη διδασκαλία του, ως ζωντανό νερό. Δεν έχει άδικο**. Όπως το νερό καθαρίζει οτιδήποτε λερωμένο, έτσι και η διδασκαλία Του καθαρίζει τις ψυχές των ανθρώπων από τα πάθη. Το νερό σβήνει την φωτιά που καίει και καταστρέφει τα πάντα. **Η διδασκαλία του Χριστού σβήνει την φωτιά των παθών.** Με νερό ποτίζουμε τα χωράφια μας και καρποφορούν. Με τη διδασκαλία του Χριστού οι ψυχές μας θα καρποφορήσουν τους καρπούς της πίστεως και των αρετών.

Στη συνέχεια, ο διάλογος αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Ο Χριστός αποκαλύπτει μια προσωπική και λεπτή πτυχή της ζωής της άγνωστης γυναίκας. Της λέει πως, είχε παντρευτεί πέντε άντρες και ο άντρας, με τον οποίο τώρα ζει, δεν είναι νόμιμος σύζυγος. Φανερώνει και αποδεικνύει δηλαδή την αμαρτωλότητά της. Εκείνη Τον χαρακτηρίζει μετά την αποκάλυψη, «Προφήτη». Έμμεσα δηλαδή παραδέχεται χωρίς δικαιολογίες και ομολογεί ότι, όσα είπε ο Κύριος είναι αλήθεια. Αυτά είναι δείγματα ψυχής που μετανοεί και θέλει ν' αλλάξει ζωή. Αυτό φαίνεται και στη συνέχεια της συζήτησης. Η αμαρτωλή Σαμαρείτισσα εκφράζει ενδιαφέρον για ένα σπουδαίο θεολογικό θέμα της εποχής: Ποιος είναι ο σωστός τόπος λατρείας του αληθινού Θεού; Το όρος Γαριζίν, όπως πίστευαν οι Σαμαρείτες, ή ο ναός του Σολωμόντος στα Ιεροσόλυμα; Η απάντηση του Χριστού είναι ότι, πλέον δεν έχει σημασία ο τόπος στον οποίο θα λατρεύεται ο Θεός, αλλά ο τρόπος με τον οποίο θα τον λατρεύουν οι άνθρωποι.

Σήμερα, όταν λέμε λατρεία του Θεού, εννοούμε όλες τις ακολουθίες, όπως είναι ο Εσπερινός, η Παράκληση και λοιπά. Κορυφαία λατρευτική εκδήλωση είναι η Θεία

Λειτουργία. Είναι η σπουδαιότερη ακολουθία, διότι μέσα σ’ αυτήν τελείται το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Κοινωνούμε δηλαδή το Σώμα και το Αίμα του Χριστού.

Ας πούμε, ακόμα, ότι κάνουμε λάθος, όταν λέμε ότι «παρακολουθούμε» τη Θεία Λειτουργία. Συμμετέχουμε στη Θεία Λειτουργία. Η παρουσία μας δεν είναι παθητική. Είναι ενεργητική. Όχι μόνο οι Ιερείς, αλλά και οι λαϊκοί συμμετέχουν στην τέλεσή της. Άλλος ως ψάλτης, τα παιδιά ως «παπαδάκια». Οι υπόλοιποι δεν είστε θεατές. Με την προσευχή σας και ιδιαίτερα με τη συμμετοχή σας στη Θεία Ευχαριστία αποτελείτε αναπόσπαστο τμήμα της λατρείας.

Το σπουδαιότερο όλων είναι ότι ο Χριστός λέει πως, η σωστή συμμετοχή στην λατρεία γίνεται «εν πνεύματι και αληθεία». Δηλαδή θέτει πνευματικές προϋποθέσεις άκρως απαραίτητες για την ωφέλεια της ψυχής μας. Ποιες είναι αυτές;

Πρώτη προϋπόθεση, είναι η καθαρότητα της ψυχής. Κακές και εμπαθείς σκέψεις δε χωράνε μέσα μας, όταν εκκλησιαζόμαστε. Ούτε ακόμη οι απαραίτητες φροντίδες. Όταν βρισκόμαστε στον ναό, συμμετέχουμε στη λατρεία με προσευχή και συγκέντρωση, σ’ όσα λέγονται και γίνονται.

Προσοχή όμως! Την ευλογημένη αυτή κατάσταση θα προσπαθήσει να χαλάσει ο διάβολος. Θα μάς βάλει σκέψεις σχετικά με τις δουλειές μας, θα μάς κάνει να θυμώσουμε με κάποιον, ο οποίος ξεχάστηκε και μιλάει την ώρα της Θείας Λειτουργίας και πολλά άλλα. Ας μη δώσουμε σημασία. Ας τα περιφρονήσουμε και ας συνεχίζουμε την επικοινωνία μας με τον Θεό.

Κάτι πολύ σημαντικό είναι και οι μεταξύ μας σχέσεις. Δεν είναι σωστό να έχουμε έχθρες. Αντίθετα, **συγχωρούμε τα σφάλματα των άλλων**. Αλλιώς, δε θα είμαστε έτοιμοι να κοινωνήσουμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού και να λατρεύσουμε τον Θεό.

Όσα είπαμε, δεν ισχύουν μόνο, όταν είμαστε μέσα στον ναό. Η προετοιμασία για τη συμμετοχή μας στη θεία λατρεία είναι τρόπος ζωής και αφορά όλες τις πτυχές της καθημερινότητάς μας.
Η θεία λατρεία είναι πηγή ευλογίας. Είναι φως μέσα στην πνευματική κρίση. Ας συμμετέχουμε, αγαπητοί μου, ευλαβικάστη λατρεία του Παντοδυνάμου Θεού μας και θα ωφελήσουμε τον εαυτό μας και τους συνανθρώπους μας!